

Olot i la seva gent

Com a garrotxí de naixement, fill de Sant Feliu de Pallerols, i de cor deixeu-me dir que he seguit amb interès i preocupació els darrers fets ocorreguts a Olot i als seus voltants. A ningú no ens agrada que passin fets negatius a casa nostra, i preferim sortir al diari per successos positius. D'entrada, deixeu-me dir que els periodistes no tenim el do de la infal·libilitat i, per tant, podem no trobar el to quan informem o opinem d'algun succés. També és cert, i tots ho hem viscut en un moment o altre de la nostra vida, que ens tornem molt més primmirats quan alguna cosa desagradable ens afecta directament o indirectament.

És cert que la gent que viu i estima la Garrotxa no s'ha sentit gens còmoda davant de la mort de persones que vivien a La Caritat ni tampoc davant dels assassinats dels darrers dies. N'ha informat bé, El Punt, de tots aquests successos? Hi ha gent que no n'està gens satisfeta. I ho veiem en les cartes que han anat sortint en la secció d'El Lector Escriu i també dels correus electrònics que ens heu enviat i també a través de trucades telefòniques i opinions expressades en converses personals. He cregut que n'havia de continuar parlant després de l'escrit de fa quinze dies, en què vaig tocar el tema.

El tema és prou important per parlar-ne abastament amb la direcció del diari. Ho hem fet tot bé? Deixeu-me ser contundent: No. Una frase concreta ha provocat les queixes més contundents. “La molt lleial ciutat d'Olot esdevé, per designis de l'atzar, la molt criminal ciutat d'Olot i un escenari ben fèrtil per a l'exercici de la crònica negra, però no pas de ficció, sinó real”, escrivia la periodista Tura Soler al final d'una crònica publicada l'endemà mateix dels fets. M'he posat en contacte amb la direcció per parlar-ne i m'expliquen que el batlle d'Olot, Lluís Sacrest, els ha enviat una carta en què es mostra molt indignat per l'actitud del diari davant dels darrers fets i en la qual considera que com a mitjà de comunicació i com a empresa, El Punt ha trepitjat i ha fet mofa de la ciutat d'Olot i de la seva gent. L'afirmació és forta i en vull parlar amb l'Emili Gispert, com a màxim responsable editorial, que em diu: “La frase de la crònica en qüestió és desafortunada i demano disculpes als que, com diu l'alcalde i com ens han fet arribar ells mateixos, s'han sentit ofesos, perquè aquesta no era la intenció ni de la cronista ni d'El Punt. Lamentem, no cal dir-ho, els terribles fets dels darrers dies, però del conjunt de planes que hem anat publicant, ens sembla que no es pot desprendre que com a diari haguem trepitjat una ciutat”.

La crònica de la qual se m'han queixat es titulava “Olot negre en versió original”; jo qualificaria d'una obra d'art periodística però que era massa dura atenent les circumstàncies i per a mi de poca sensibilitat en uns moments en què la gent de la Garrotxa el que necessitava era molta solidaritat i sentir-se acompanyada davant uns fets en què no tenia art ni part. Se n'han publicat altres visions, com ara la crònica que va fer en Jordi Casas el mateix dia que titulava “Farts de ser a la crònica negra”. També el 19 de novembre va aparèixer en l'edició de les comarques gironines un editorial titulat “Un temps difícil per a Olot i la seva

comarca”, en el qual s'expressava l'opinió del diari, crec que de forma clara i contundent. S'han fet algunes coses malament; és allò que qui no en remena no en trenca, però haig de dir sincerament que la majoria de les informacions han estat objectives i s'havien de publicar.

Respecte de la carta del batlle, que també ha estat enviada a altra gent vinculada al periòdic, la veritat és que entenc perfectament el patiment i malestar que expressa. Sap greu que dediquis tota la teva vida a procurar millorar la qualitat de vida de la ciutat i intentar que la gent visqui cada vegada millor i que, de cop, sense tenir-ne cap culpa, es produeixin uns fets tan lamentables.

Conclusió, des d'El Punt lamentem com qualsevol veí de la Garrotxa els fets i tant de bo que Olot surti en els mitjans de comunicació pels seus valors, que en té molts. Ho deia el diari en l'editorial del diumenge passat, “la fama d'Olot no es pot mesurar pels episodis puntuals que l'han duta a l'efectista primera plana de l'actualitat, ni aquests esdeveniments han de posar-ne en dubte el bon nom”.

Aquest article surt el mateix dia de Nadal, unes festes que tots celebrem, cadascú a la seva manera i d'acord amb els seus principis i conviccions, amb un desig de pau. Hem passat un any molt dolent, la crisi ha afectat molta gent, que l'ha patida molt durament. Tant de bo que l'any nou ens porti una sortida d'aquesta dura situació i s'obri un bri d'esperança. Bones festes nadalenques i millor any nou.

Publicat a:

-El Punt Barcelona 25-12-2010 Pàgina 20

-El Punt Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre 25-12-2010 Pàgina 20

-El Punt Comarques Gironines 25-12-2010 Pàgina 24

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/24-defensor/349524-olot-i-la-seva-gent.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss